

EL POBLE: CATALA

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640

ANY XII. NÚM. 3668

BARCELONA, DISSABTE, 10 D'ABRIL DE 1915

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

LA CRIDA SUPREMA A FRANÇA

En totes les poblacions franceses s'ha fixat al públic el següent document dirigit pel Govern a la nació:

«Els exèrcits alemanys no poden ja augmentar ni en nombre ni en qualitat. Estàn condemnats a disminuir.

Les pèrdues en homes, incloent-hi els malalts, passen ja de tres milions. Els quadros de l'oficialitat estan agotats. Ja no hi ha per terme mig més que dotze oficials de carrera per regiment, i com que l'exèrcit alemany té un caràcter aristocràtic, no pot reclutar més oficials d'altura.

Els canons dels alemanys estan gastats. Moltes de les granades no es poden més. Nostres soldats ho saben per experiència.

Els reclutes usen un fusell per cada tres homes.

El seu abastiment en material de guerra, ja difícil, va a ésser impossible: les flotes franceses i angleses detenen totes les mercaderies destinades a Alemanya.

La població alemanya està sotmesa a dieta en quan al pa, les patates, la cervesa i la carn. La prova la trobem en les cartes recollides en els morts i presoners que nosaltres fem.

El govern alemany ho ha demostrat, ademés, oferint al Govern nord-americà l'assegurar i venificar en territori germànic l'abastiment de la població civil. Aqueixa proposició, que ha sigut rebutjada, no té precedents per part d'una gran potència.

La moneda alemanya sofreix entre les neutrals una depredació de 15 per 100.

Els soldats alemanys, sistemàticament enganyats per sos qüestions del principi de la guerra, comencen a saber tot això, a comprendre que Alemanya és vençuda i que la fam completarà la ruïna començada per les nostres armes.

Turquia aliada d'Alemanya, està amenaçada en la seva capital per les flotes franceses i angleses.

Grecia i Rumania estan sobre les armes, promptes a intervenir a nostre costat.

Els russos acaben de rompre el gran esforç ofensiu dels alemanys i dels austríacs, a pesar de que fins

ara no més han utilitzat la quinta part dels immensos recursos que els ofereix son reclutament.

Els serbis han tret als austríacs del territori patri, impeding-los hi una nova entrada.

Els acurats alemanys no se atreixen a sortir dels seus ports.

En quant als submarins, nosaltres i nostres aliats els hem fet naufragar en major quantitat que els barcos mercants per ells tirats a fons.

Referint-se a l'obra d'Alemanya en la guerra, afegeix aquest document:

«El seu Govern ha violat tots els Tractats, ha invadit a Bèlgica, ha faltat als seus compromisos vers aquell noble país, ha conculcat totes les lleis de la guerra, així en el mar com en la terra.

Les tropes alemanyes han bombejat ciutats no fortificades, incendiat pobles inofensius, fustellant vells i nois, violant dones i donzelles.

Els submarins alemanys han tirat a fons barcos mercants, inclús els pertencents a neutrals.

En les regions belgues o franceses on els alemanys han entrat han obligat i obliguen encara a les mares de família quins marits són soldats, a sofrir la llei de la força, i moltes d'aquelles desgraciades estan embracades per la seva obra.

En nombrosos combats s'ha vist als alemanys rematar a nostres ferits a cops de baioneta amb un selvatisme sistemàtic.

Nostres soldats fets presoners estan sotmesos a Alemanya a un règim odiós de brutalitat i arbitrarietat. Moren de fam, alimentats amb una infusió d'aglàns al matí, una sopa a mig dia i una infusió amb un pa per a cinc a la nit.

Què deduir-ne de tot això? Que cal redoblar l'energia per a obtenir el resultat complet que fundarà la pau d'Europa.

I acaba així:

Plens de confiança, marxem amb totes les nostres forces cap a la victòria segura, victòria de la patria i de la República, victòria del Dret, de la Llibertat i de la Civilització.

IDEARI

LA CAIGUDA

Dimars passat l'Amic va caure. No's va fer gaire mal, s'ha de dir. Ja estaria ben content que totes les caigudes que ha de sofrir fatalment al curs de la seva vida fossin com aquesta del dimars passat. Però, petita o gran, no deixa d'ésser caiguda i l'Amic la vol consignar i demanar una petita escusa. Demana al mateix temps als seus llegidors que sempre que'l vegin caure l'avisin amb una carta, ja sigui anònima, ja sigui signada amb totes les lletres, perquè no sempre un s'enadona quan cau. Al cap de vella de l'ideari esmentaré les caigudes successives i els noms dels amics que'm vulguin ajudar en la tasca d'expiar amb una pública penitència els propis pecats.

L'Amic va dir dimars passat que els ocells de la Rambla cantaven molt i que «cada vegada que passava una noia bonica semblava que cantaven més fort i més alegrement». Heu sentit? Això és una enorme banalitat i, al mateix temps, una falsetat. I, encara, una falta de galanteria envers les nostres belles noies ramblistes, perquè, és que no'n passen sempre de noies boniques per la Rambla? I és que no canten sempre els ocells, més galans que l'Amic? Es també una cosa que no vol dir res, un trist joc de paraules sense cap sentit, una frase per omplir, la deformació d'una imatge poètica que si l'hagués escrita un altre, prou jo me'n hauria rigut ben delitament.

Are no puc riure. Ara inclino el cap i confesso. Això era escrit el dissabte de Pasqua. Això era escrit després d'uns dies de gran agitació, pensant en els Dardanis, en mon car amic el professor de l'Ateneu de Barcelona Eudald Durne Reydas, en les caramelles, en la Tòrtola València, en el cos de ball del Principal, del Liceu, del Novitats, del Nou.

I dominat per tantes coses diverses me vaig deixar portar per l'influència d'una mal entesa imatge poètica que pesa damunt meu des de l'edat d'un any i mig en que vaig començar a versificar. ¡Oh, el pes mort de masses versos escrits i publicats! Però ara, després de consignar la caiguda, prometo vigilar-me molt i corregir-me en tot lo possible. Així sigui, i per sempre i que tots els sants me lliurin de caigudes, amén.

Les ensenyances de la guerra (del natural)

Amb aquest mateix títol, però, naturalment en castellà, publica el diari maurista «La Vanguardia», cap a les seves últimes planes com si se'n dongués vergonya, un article de redacció, que val ben bé la pena de parlar-ne, encara que sols sigui per a posar a la picaota els sentiments antiautonòmistes del sudit diari.

L'article és tot ell per a demostrar, que del fet d'haver sigut invadida l'heroica Bèlgica pels exèrcits barbares del kaiser, els nacionalistes ja no tenim de seguir lluitant en prò de l'autonomia política i administrativa de Catalunya, sinó que tot el nostre esforç l'hem de dedicar a «extirpar de raiz toda idea malsana que pugui disimularse bajo las palabras «regionalismo, catalanismo, nacionalismo, autonomismo», i per si hi faltava algun nou encara hi afegim els consabuts etc., etc., etc. marchant resoltament a consolidar su unión con España, no sólo materialmente, como ya lo está de hecho, sino también, y esto es lo esencial, espiritualmente, sin reservas ni distinciones».

I no són sols els nacionalistes catalans els que tenim de deixar d'ésser-ho, segons el senyor articulista, sinó que tots els nacionalistes del món han de seguir el mateix camí, ja que segons ell, tenia molta raó l'actual ministre de la Guerra anglès lord Kitchener, quan afirmava «que les petites nacions estan cridades a desaparèixer», paraules que jo mateix veia a desmentir-hi segons propia confessió de Mr. Asquith, primer ministre d'Anglaterra lord Kitchener «no és un home polític», discurs de Mr. Asquith pronunciat a la Cambra dels Comuns el 6 d'agost de 1914.

No és de creure, doncs, que pronuncis tals paraules un ministre organitzador d'un exèrcit, que segons propia confessió del primer ministre d'Anglaterra lluita «per a vindicar el principi de que les petites nacionalitats no han d'ésser aplastades, desafiant la bona fe internacional, per la voluntat arbitrària d'una potencia forta i dominadora» (del mateix discurs). Com no és de creure, al menys, que les pronuncis en les actuals circumstàncies, i dic això perquè no surti el senyor Job dient que fa quaranta anys, ja que estaria en completa contradicció amb tots els demés ministres anglesos, puix tots ells s'han fet solidaris del pensament de Mr. Asquith de que el dret públic «significa que hi ha que buscar un lloc i conservar-lo, per a l'existència independent i el lliure desenvolupament de les nacionalitats més petites, cada una d'elles amb un coneixement interior propi format en comunitat. Bèlgica, Holanda, Suïça, els països escandinaus, Grècia i els Estats Balkànics; és necessari reconèixer que aquests pobles tenen tant dret com els seus veïns més poderosos—més poderosos en quant a força i riquesa—a ocupar un lloc a l'Europa». (Discurs pronunciat a Dublín, Irlanda, el 25 de setembre de 1914).

Ja veu doncs el senyor Job que aquestes paraules, que són el reflex del mode de sentir de tot un poble, demostren que les petites nacionalitats, «com les grans», poden estar exposades al perill d'una invasió, però que cada dia tenen de ténier menys per la pèrdua de la seva independència.

Es que no ha vist, senyor Job, el clam de protesta que s'ha aixecat de tots els pobles del món, davant l'atropellament per la «kultura» (?) Alemanya contra l'heroica Bèlgica, per afirmar tan lleugerament que les petites nacionalitats estan cridades a desaparèixer?

Es cert, la guerra ensenya, com ensenya tot succés que passi a l'història, però de la guerra actual, si alguna ensenyança pot treure's, no és certament la que Job en vol treure, sinó tot lo contrari, ja que segons lo que se'n despen del seu article, és que els catalans deixem per sempre més el nostre ideal d'autonomia i no cal dir que també de federalisme, per acceptar com a bo aquest centralisme finest, que és el culpable de l'estat d'enderroament en que es troba la pobra Espanya, quan precisament la guerra actual demostra que són els pobles liberals com l'Anglaterra, poble eminentment autonomista, poble per lo tant completament «desunit», els que's presenten més units en cas d'una catàstrofe com l'actual.

Compari, senyor Job, l'actitud dels asiàtics-llorenses rebent amb palmes i com a deslliuradores a les tropes franceses, la dels polonesos a l'Alemanya i la dels bohemis, etc., fugint els uns, mirant l'invasió amb indiferència els altres, amb l'actitud noble i lleal del Canadà, Austràlia, Nova Zelanda, Sur d'Àfrica, Terranova i Irlanda, enviant diners, gent i homes a lluitar contra els enemics de la gran Anglaterra i si d'això en treu l'ensenyança que preten treure'n en el seu article, creuré que tenia molta raó un amic meu, que al llegir-lo digué que no era pas l'articulista el que tenia de firmar-se Job, sinó els que'l llegien, ja que per lo menys es necessita tanta paciència i bona fe com ell per empassar-se les seves ensenyances. (?)

RICARD CABALLERIA

«Castar poc i purgar-se bé i sense basques, queda resolt prenent la capseta Ideal d'una purga de Sals de Mediana de Aragón, que's ven en totes les farmàcies a 0'30, o el frasc per a 10 purgues a 2 pessetes.

Els Jocs Florals i les Normes

(Acabament)

Ahir tractàrem de les causes del refús, per part dels Jocs Florals, de les normes de l'Institut d'Estudis Catalans; i també de la significació que, dintre la història dels Jocs, té l'actitud adoptada per aquesta popular institució.

Seguirem el nostre procés.

III

«Es que les normes de l'Institut són tan dolentes com això?»

Certament, no. Tampoc consta que s'acabés de les han rebutjades els Jocs Florals.

Com a opinió nostra, i sense més valor per lo tant que una opinió personal, les normes de l'Institut representen l'esforç més gran, l'estudi més laboriós que fins ara s'ha fet en vistes d'obtenir una regularització ortogràfica de la llengua catalana escrita.

Els detractors de les normes han oblidat massa sovint una cosa: que aquelles eren el fruit d'un acord entre les diverses tendències que lluitaven sobre aquesta qüestió en el si mateix de l'Institut. Per a convencer-se d'això basta examinar les «Bases» de discussió que feu imprimir aquella entitat (document que nosaltres ens procurarem ja aleshores, encara que no fou donat a la circulació pública) i comparar-les amb les normes que després foren adoptades. Hem de confessar, llealment, que en aquestes obtingué un marcat predomini la tendència reformista iniciada i propagada feia anys per la companyia de «L'Avenç». Emperò la escola ortogràfica tradicional comptava amb una representació digníssima dintre l'Institut, i hem de creure que les seves raons tindrien per a atorgar certes concessions de que les normes ens donen testimoni.

Nosaltres som dels que hauríem preferit veure en la ortografia normal un major respecte a la tradició ortogràfica representada pels nostres clàssics. Més aquesta qüestió no s'hi aparellava una altra. I amb ella s'hi encloua un perill: el de que una ortografia fixada a base dels textos del segle XV no desigués en la pràctica irreconciliable de l'estat actual de l'Idioma.

Aquesta consideració, segurament, havia inspirat anys enera les reformes de l'Avenç a que hem fet referència. I aquesta mateixa consideració hem de creure que pogué influir en que les Normes de l'Institut no fossin estrictament tradicionals i acceptessin un cert nombre d'elements de reforma; precisament els mateixos que han pogut ara servir de base doctrinal a tota la campanya antinormista.

Sense propòsit d'enfonsar-nos en els meandres filològics on prenen origen els punts que han estat objecte de major controvèrsia, enumerarem els principals d'aquests: i tractarem, per compte propi, l'esbrinar les raons que han pogut abonar la reforma de que han estat objecte a l'ésser incorporats a les Normes ortogràfiques de l'Institut.

Hi ha, en primer lloc, la qüestió de la «h».

L'Institut ha respectat aquesta lletra quan és inicial, en els casos acceptats de sempre: perquè té aleshores, generalment, un valor etimològic. Emperò ha suprimit les «h» medials i finals.

Respecte de les medials, ens sembla que la mida adoptada entranya una simplificació i alhora una regularització, acceptades ja per molts escriptors. En el fons se tractava d'acabar amb formes ortogràfiques tan il·lògiques com, per exemple: «rihent», que alguns escriven així, sense escriure emperò «rihure», sinó «riure»; «influhir», «influhix», etc. que, per escriure's usualment «influencia», no tenien cap raó d'ésser. Com no haurien tampoc degut ésser «aruhinar», enfront de «ruina» (no «ruhina»); ni «esuhars», de «cu» (que ja ningú escrivia «cuha», encara que és antics escriguessin «coha»). La supressió, doncs, d'aquesta «h» medial, ab les reserves prudentment fetes per l'Institut, són, al nostre entendre un benefici de claretat per a la nostra ortografia.

Queda ara la «i» final, que s'escriu usualment després de la «e», com a reforç d'aquesta consonant a la fi de paraula. No té aquesta «i», com diuen molt bé les Normes, cap valor fínic ni etimològic. L'ús d'ella, era, ab tot, tan general, que a l'ésser suprimida, molts ho han tingut com una reforma intolerable. Emperò antigament aquesta «i» no apareixia pas en català ab tanta regularitat com ara. La forma «hac» (modernament «hagué») era quasi constantment escrita sense «i» final. Ademés, si antigament la doble consonant «ch» tenia el so de «q», i s'escrivia, per exemple, «ch», per «ca» (goc), no és així modernament; i els valencians abusen d'aquesta «ch», per a suplir sons de «g» i «j»; i escriuen, tal com pronuncien, «Chusep» (Josep), «cherma» (germa).

Les Normes, establertes en previsió de ésser aplicades, si el cas se presentava, a totes les formes regionals del català modern, han volgut segurament acabar amb aquest desordre, suprimint la «i» final. Lo únic que devien fer i han fet, és respectar-ne l'ús en els noms propis: «Montblanch», «Baldrich», «Lluça», etc.

Altra de les reformes de que pot ésser acusada la ortografia normal consisteix en l'acceptació de les formes sil·làbiques «em», «et» i «es» al costat de me, te i se.

A nosaltres també ens havia semblat sempre que'l català literari no havia de transjugar amb aquelles formes «em», «et» i «es». Emperò, quan hi hem meditat un xic, hem cregut que la acceptació, ja consagrada per l'ús, dels articles «el» i «els» al costat dels «do» i «los», abona aquella tolerància. Cal recordar que l'Aguiló fou un dels qui, anys enera, defensà amb major interès la coexistència de «el» amb «do» i de «els» amb «los»; i, al tornar amb el temps aquella reforma, fins al punt de que avui predominen els escriptors que usen l'article «el», ha vingut a comprovar-se que una evolució de l'Idioma s'era produïda en aquest sentit, per influència sens dubte de les escoles literàries mallorquina i valenciana.

Creiem, doncs, que si l'Institut ha pogut acceptar en les seves Normes les formes pronominals «em», «et» i «es», ha estat tenint en compte certes tendències literàries modernes, que no hi havia lloc de rebutjar.

Encara hem de referir-nos a altra «novetat» de les Normes, que no és una novetat sinó fins a cert punt. Ens referim a la descomposició de la preposició «per» en «per a».

Antigament era usual aquesta descomposició. I era ademés freqüent veure aquella «a» formar part de la paraula següent, sobre tot quan aquesta era un verb.

Emperò l'Institut tingué en compte, segurament, una altra cosa: el fet de que la pronúncia de dues vocals àtones en el mot «per», és en la pràctica (sobre tot per als pedagogs) un escoll molest. Els qui no lleixen de consuetud en català, obten per pronunciar «per» o bé «pera». Fent, com d'antíc, dues paraules d'aquesta preposició, desapareix l'inconvenient. Se tracta, ademés, d'un canvi en la nostra llengua, d'un mot disillabí sense cap accent tònic.

Queden encara dos punts importants, en que l'Institut ha cregut haver-se de mostrar innovador. Són aquests punts l'ús de la forma «amb» (per «ab») i el de la forma «i» (per la conjunció «y»).

Per a la primera, no dubtem que s'ha degut tenir en compte la pronúncia, usual en la major part d'encontrades catalanes, i arreu de Mallorca i de València. Sabut és que en aquesta darrera s'és arribat fins a la confusió de «ab» i «en» («cafè en lle»), El pas de «en» a «amb» per als valencians, ha d'ésser més fàcil que ab la grafia tradicional de «ab».

Respecte de la conjunció «i», nosaltres hi hem volgut veure un excés de lògica. Si la «y» és una consonant, i la conjunció antiga en català era «e», el pas a la «i» sembla més racional que el pas a la «y»; en la qual molts hi han volgut veure la influència del castellà.

Val a dir, emperò, que això del «amb» i de la «i» és potser lo que més ha ferit els ulls del públic català en les Normes de l'Institut, i que potser hauria estat prudent no portar tant enllà l'esperit de reforma.

Podríem portar encara el nostre examen a altres punts controvertits; emperò ens sembla que ab això n'hi ha prou per a explicar com nosaltres, que no hem intervingut per a res (i es comprèn) en la formació de les Normes, ni hem rebut explicacions de ningú, hem pogut arribar «mout propi» al convenciment de que si la nova ortografia adoptada per l'honorable Institut d'Estudis Catalans és encara perfectible, no és en canvi tant imperfecta per a que merquesés ésser rebutjada pels Jocs Florals.

Convencuts d'això que diem, nosaltres estem en la creença de que si les Normes de l'Institut, en tant que resolucions dictades per una autoritat, haguessin pogut anar acompanyades dels antecedents als quals era deguda cada solució recalcada, haurien convençut a molts qui ara les combaten.

Als catalans sempre ens ha passat això: disposats a acceptar bones raons, ens subleva tot lo que pugui semblar-nos una imposició. I això explica, fins a cert punt, l'actitud dels Jocs Florals enfront de les Normes ortogràfiques de l'Institut.

Continuarem encara en un darrer article.

R. MIQUEL I PLANAS

CANÇONER

Ara de vespre...

Ara de vespre tot el cel és d'or.
Brunz la ciutat com un gran rusc sonor.
El sol se pón darrera l'arbre gran.
Toquen campanes de dissabte sant.

Cap on deu ser? Allí...
En aquest vespre jo't pogués tenir!

Se sent el plor d'algun infant petit.
Brilla d'estels la primerenca nit.
Se sent un piano en el silenci clar.
I oh la dolçor de l'invisible mal!

GERMINAU

Dr. Serrallach VIES VILARIES I ROS VINS
12 a 21 6 a 9. Pelai, 40,
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, 4, 5.

TEATRE

Auditorium

Amb l'obra d'en Pitarra «La Dida» a obrir les seves portes aquest bell teatre de la barriada de Gràcia amb un ple a vessar. Era la primera festa del «Cicle Històric de la Comedia Catalana», que amb tant entusiasme han organitzat els benemèrits joves redactors de la revista «El Teatre Català», que tant noble treball s'han emprès per Catalunya. És just que tots els bons catalans, els amans dels festivals selectes on se parla en la nostra llengua, ajudin amb tot lo possible tant lloable esforç, en aquest temps en que tota una serie de companyies castellanes desfilen pel vell escenari de les passades glories.

La bonica sala estava brillant de gent i vibrava d'emoció. Un de la redacció, en Sanxo, va obrir la festa amb una petita conferència d'anàlisi de la comedia catalana des dels seus inicis fins als dies d'ara, exposant també l'idea que's ha guiat al confeccionar el programa de les deu funcions del Cicle. Després de tenir lloc la representació de l'obra d'en Pitarra «La Dida», escoltada amb variable delecció per l'auditori.

La sana frescor d'aquesta comedia mestra del teatre pitarresc es fa a l'alcane de tot hom i produeix sempre el mateix efecte. A pesar de l'estructura un poc ingènua i primitiva, les qualitats innegables de l'home de teatre que posà els defectes que hi podrien haver. A través dels tres actes, «La Dida» és una obra rodona, que no decau en cap moment, que sosté sempre vivíssim l'interès del drama, i que té una proporció, en altres obres del mateix autor. A més, per nosaltres l'encís de la seva catalànica fonda i frescal com una deu de pura pura, que corre per dins de la trama defectuosa del vers i que sem-

bla santificar-lo tot. I és un model de comedia clàssica, tota feta per la rialla, plena d'una alegria sana que traspasa, i dominada al mateix temps per un nervi interior de drama que sosté els tres actes, viu i potent, fins a devèner feliç conclusió en el desenllaç, en el qual venen els bons i queden desemascats els mals. El caràcter de la Dida és una troballa, així com la figura del moço de la casa que pel seu geni dominador acaba fent-se amo de l'hisenda i doblegant al tothom sota la seva llei, i el Baró de Santa Agnès amb la seva única gloria d'haver un dia ofert un dinar al rei fent-li tastar els delectables aubercos de les seves hortes.

Va ressortir la Carme Parrenyó que fa de la Dida una creació, amb tota l'anima i amb tot el vigor dels seus millors temps. En Vinyes va fer el moço de la casa amb sobrietat admirable, i donant al personatge una interpretació ben propia. En Tor havia de lluitar amb el record de l'Isle Soler que en tots està tant viu i tant fresc en el Baró de Santa Agnès. Comprendent això i per un bell respecte a la seva memoria, en Tor es va cenyir en tot lo possible a la interpretació que en feia en Soler, i aquesta imitació va ésser tant perfecta que hi havia moments que's semblava tenir davant al gran mort. Els demés ajudaren al conjunt que va sortir molt arrodonit. Cal felicitar an en Carrion, director d'escena aquests dies.

Plena de caràcter la decoració d'en J. Rocaol que ha reproduït amb una bella fidelitat una gran sala d'aquelles antigues masies catalanes que encara es veuen avui i que tenen un estil elegant i ben propi. Ben cuidats tots els detalls.

Per fi de festa es representà la comedia en un acte d'en Vidal i Valenciano «El Violet de Sant Guim». El públic va riure i es va retirar, content de l'espectacle, descontent de lo tant que va acabar, en la matinada quieta i solitaria de Gràcia.

J. MASSO VENTOS

De l'U.F.N.R.

Comité de Jovenuts de l'U. F. N. R.

El Comité de Jovenuts del nostre partit ha contestat adherint-se a la campanya pro-amnistia empresa pels elements liberals de la nostra ciutat, el següent comunicat:

«Senyor Director d'El Progreso».

«Distingit correllionari en República: Serviu-vos fer constar en el periòdic de vostra digna direcció que'l Comité de Jovenuts de l'U. F. N. R. de Barcelona, està disposat a pendre part en tots aquells actes que's celebren per a aconseguir l'indult de tots els que caigueren en la lluita que sostenim els elements avançats, en prò d'una societat sense prejudicis ni fanatismes de cap mena, i aon hi brilli el sol de la Justícia.

Visquem molts anys, per a lluitar en prò del triomf de la República. — El president, Ricard Caballeria.

El mateix Comité en virtut d'un acord prè en la seva darrera reunió, ha dirigit una enèrgica protesta a l'alcalde per haver-se negat a firmar l'acord prè per l'Ajuntament de permetre la circulació de carruatges el dijous i divendres sants.

Convocatoria impor a 1

El C. D. del Centre Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou, carrer de Marià Aguiló, 27, convoca a tots els presidents o delegats dels centres d'U. F. N. R. del segon districte provincial que prengueren part en les últimes eleccions, a una reunió que tindrà lloc el diumenge, dia 11, a les quatre de la tarde. El tema a tractar és el referent a les últimes eleccions.

Tots els centres que no rebín ofici poden donar-se per convidats.

Del districte 1 terçer

Hem rebut el segon número de la publicació portaveu del Centre d'U. F. N. R. del districte terçer.

Els nostres batalladors amics donen una nova mostra del seu entusiasme i abnegació, que deu ésser imitada per tot hom.

De tot cor els felicitem.

La Política

Conferència del Jules Delpont

Com avencem ahir, demà diumenge, a les onze del matí, en Jules Delpont, director de «Le Ruisseau» de Perpinyà, i entusiasta catalanista, donarà una conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carre, 36, desenrotllant el tema «Conversa sobre la guerra».

Es esperada amb molt interès aquesta conferència, perquè en ella en Jules Delpont retratarà les afirmacions germanòfiles fetes per escriptors catalans, aliats de l'unitat moral d'Europa (2).

Una conferència

Avui dissabte, en l'Unió Nacionalista Radical, Casal Català del districte tercer, en son estatge social, carrer de Caçador, 4, principal, hi tindrà lloc, a a dos quarts de deu de la nit, l'anunciada conferència, que disarà el soci d'aquesta entitat S. Raspall i Inglès, desenrotllant l'interessant tema «La dona i la guerra».

A dit acte s'hi convidarà a les senyores i senyores en particular i en especial al es de l'Agrupació Feminal Catalana i a Grop Feminal del Districte III.

Miting a Brada

Demà diumenge, a les quatre de la tarda, en l'espai local de la sala de ball del Café de «Can Guera», hi tindrà lloc un gran miting, organitzat pel periòdic de Santa Coloma de Farnés «Comarca Selvatana», en el que hi prendran part oradors de dita localitat i coneguts polítics de Barcelona.

L'acte que revestirà solenne importància, tindrà per objecte combatre el caciquisme de la Lliga Regionalista; representant en aquest districte per don Joan Ventosa i Calvell.

Se sab que de molts pobles de la comarca concorran infinites de persones a escoltar la paraula dels oradors que prendran part en dit acte.

Hots

Es troba en aquesta capital el president del Centre Català, de París, don Pere Balmayà.

Miting a Terrassa

En el teatre Retiro de Terrassa se celebrà demà diumenge un miting de concentració republicana, en el que hi parlaren els diputats a Corts senyors Lerroux, Corominas i Domingo.

El viatge don Dato

En l'anunciat viatge del president del Consell, el senyor Dato es proposa passar solament un dia en aquesta ciutat, on arribarà el dia 18 en l'express del matí per a retornar a Madrid en el de la nit.

No obstant, el senyor Andrade té el propòsit d'insistir prop del president per a que prorrogui la seva estada, ja que d'aquesta manera tindran que realitzar-se en forma molt precipitada els actes anunciats: colocació de la primera pedra de la Quinta de salut «L'Alhambra» i inauguració de l'Escola Industrial de Badalona. Ademés el senyor Andrade desitja que el que el Govern visités algunes institucions d'aquesta capital, entre elles l'Institut d'Estudis Catalans, cosa que resultarà quasi impossible d'efectuar-se el viatge en la forma anunciada.

Els catalanistes

La Secció de Propaganda de l'Unió Nacionalista Radical, Casal Català del Districte III, ha organitzat pel diumenge tot el dia, una excursió col·lectiva a Rubí amb l'objecte de visitar a l'Associació Joventut Nacionalista d'aquell poble.

Als qui tinguin a bé assistir-hi se'ls prega que passin a participar-ho a la Secretaria de l'entitat organitzadora, de set i nou del vespre, en son estatge social, carrer de Caçador, 4, principal, mentre es preparen les respectives condicions que's publicaran oportunament.

Els lliberals

Avui, a les deu de la nit, tindrà efecte l'inauguració oficial del Círcol Joventut Lliberal Autonomista del districte segon, amb una vetllada política.

Faràn ús de la paraula, entre altres, els senyors Santos, Fillat, Buendía, Hernández, Comas, Mir i Rosell, Holgado i Martí Fedet.

Ha ingressat definitivament amb els seus amics en el Círcol lliberal de la Plaça del Teatre, l'ex-candidat a diputat provincial, don Joaquim Degollada, i anit visitaren el referit Círcol, començant a la Junta Directiva del mateix.

Els conservadors

No estant conforme amb la direcció que's dona al maurisme a Barcelona, ha dimittit amb caràcter irrevocable el càrrec de vicesident del Círcol Conservador, el fervent maurista don Josep Oliver i Baulà.

Anants i vinents

Han arribat de Madrid els diputats a Corts senyors Miró i Trepai i Caballé Goyeneche i el senador senyor Guirao. Cap a Girona ha sortit el diputat a Corts senyor Bertrand i Serra, amb l'objecte d'assistir al casament d'una filla del governador de Girona.

La Nació Catalana per refer-se políticament necessita aconseguir la unanimitat patriòtica del pensament popular. El definidor del Nacionalisme, el seu més ferm propulsor ideològic és EL POBLE CATALA.

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

Dues grans solemnitats es preparen al Gran Teatre del Liceu, la primera per al dissabte amb tots els honors d'un aconseguit. Vigilió Borghese, el colós dels baritons i la Rancanelli, l'indiscutible Kundi, cantaran per primera vegada davant nostre públic l'òpera «Hosca», i es presentaran en nostra primera escena lírica el tenor Illa, renovant els èxits obtinguts amb Mme. Dardie en la seva última temporada.

La segona solemnitat està preparada per al diumenge a la tarda, en que nostra il·lustre Barrientos cantarà l'última representació de «Lakmé».

No cal dir que davant tals anuncis Barcelona rendirà l'homenatge omplint la hermosa sala de nostre Gran Teatre.

TEATRE PRINCIPAL

A partir del proper dilluns, dia 12 dels corrents, al teatre Principal s'hi verificarà cad atarde, excepte els dijous i diumenges, funcions «vermouh», començant a les cinc, compostes de dues obres còmiques en un acte i un divertiment de ball en el que hi prendrà part tot el cos coreogràfic i la primera parella, essent els preus de les localitats i entrades sumament reduïts, representant-se cada nit la famosa comedia de magia de gran espectacle «Las píldoras del diablo».

TEATRE ESPANYOL

Continuen els èxits de l'Espanyol. Anit el «Zapatero y el Rey» fou un nou triomf de la companyia Calvo-Vico. Més de sis vegades s'ha executat el teló al final del tercer acte i altres tantes al finalitzar la obra.

Jo mateix el públic que omplena les llotges que'l cobria més de la meitat de la platea no escatimà els aplaudiments als que ja podem nomenar els predilectes de Barcelona.

Els amans de l'art estan d'enhorabona i esperem que avui «El gran Galeoto» i el dissabte «Guzmán el Bueno» seran altres tants èxits que en Calvo i en Vico afegeiran als molts ja conquerits.

TEATRE SORIANO

En aquest favoregut teatre que amb tant èxit hi actua la companyia de vodevil de la popular actriu «Elena Jordà» donarà el diumenge les darreres representacions en dia festiu del grandios èxit del vodevil de fama mundial «La Presidenta», obra que la companyia ha obtingut un veritable triomf per la seva colossal interpretació posant dita companyia a l'alcada de les companyies estrangeres en el genre de vodevil.

TEATRE D'INFANTS

El festival que's celebrà diumenge a la tarda, a l'Ateneu Familiar de Sans, és fora de serie.

Als protectors de l'Obra de Max-Bembo se'ls reservaran les localitats fins el migdia del diumenge.

La casa Geronès ha imprès uns artístics programes anunciadors del festival.

Centres i Societats

Ateneu Democràcia

El prop passat diumenge tingueren lloc en aquest Ateneu diverses festes, les quals causaren una agradable impressió a la molta i distingida concurrència que hi assistí.

A la tarda se celebrà una escullida vetllada, en la que hi recitaren poesies de nosres millors poetes, els senyors Mendoza, Pallàs, Sangrà, Gimenez, Prats, Fontbarnat, Caballera, Puera, la senyoreta Carme Adell i la senyora Rosa Baulis; els quals, així com el nostre amic Guardiola qui recità algunes de ses poesies inèdites, l'amic Pons qui cantà diverses cançons populars i altres artistes que hi prengueren part foren molt aplaudits.

Finalment es posà en escena la xistosa comedia «Castor i Polux» la que fou admirablement representada per la senyora Carreras i els senyors Garcia, Puera, Sant i Gimenez.

Després tingué lloc un sopar familiar i a la nit un extraordinari ball que's vegé molt concorregut, durant l'alegria i l'expansió fins a les hores de la matitada.

Jovenut Republicana Radical

La Joventut Republicana Radical del districte VI, carrer de Ponent 24, primer, ha organitzat un festival a benefici de la mateixa, que tindrà lloc avui dissabte a dos quarts de deu de la nit.

Es representarà el diàleg dels germans Quintero «El ojo derecho».

Varis artistes executaran i cantaran escullides composicions.

Acabarà la festa amb un ball de societat.

Institut Benèdict

En aquesta important entitat s'hi representà l'estrena de la comedia en tres actes de C. Vives «El Mestre Guegan». L'obra fou ben rebuda pel nombre públic que omplena el local de gom a gom, elogiant la meritoria tasca de les senyoretes Guitart, Montserrat, Mariet i Bosch i senyors Pladevall, Rigo, Valis, Usall i Domenech.

L'obra és altament d'un fons moral a la vegada educatiu, demostrant que les actrius de teatre, quan estan dotades de cert amor propi, no cedeixen a certes proposicions i ofertes que en ocasions se presenten per garror i magnats que aquestes sien. Es sensa dubte la millor comedia que ha escrit el notable escriptor senyor Vives, germà de l'eminent Amadeu. La direcció molt cuida i la presentació excel·lent de veres.

Centre Badaloní

L'Ene que dirigeixen els notables actors Terrades-Cases posarà en escena diumenge prop vinent «Plaça de fills» i per al dia 25 la comedia en tres actes de Gasca Castel's «Com s'enredà la troça».

No parlarem.

Jocs Florals de Barcelona

any 1915

Llista de les composicions rebudes

(Acabament)

122. Del Pla de Bages. Migjorn.—123. Finis tarde. Maig.—124. Escat primaveral. Muntanyana.—125. Mireya. A la flor de la Maillana.—126. Del cor. Passionaries.—127. La Pau de Barcinó.—128. Parlament. L'univers a l'honi.—129. La flor de l'è.—130. Elogi a la lectura. Egregr Rapsode.—131. Impressions morales. III.—132. La alegria camperola. Neus.—133. Aretusa. Missiva.—134. Noces eternes. El meu desconsol.—135. Dilogia.—136. Clars de lluna. Amor.—137. Visió.—138. El plany de la hortelana. Glosa popular.—139. Poesia euriàlica. Primer assaig en català.—140. A la Patria.—141. Jugant a mirades. La noble amor.—142. Coneració. Per qui anhelant goig i gloria.—143. Oració.—144. Gloses. Vigília.—145. Excelsior. Maragall.—146. Cant de retorn a la vida rural.—147. A la qui fou bella. Recança.—148. Vida camperola.—149. L'enfies de Testany.—150. Allegretto.—151. A posta de sol. Desmai.—152. Varia de sonets. X.—153. Calendari de festes assenyalades. Sonetins.—154. Oda a Alsàcia. Fraternal.—155. Psalmiejant. Exultant labia mea, cum cantaverit tibi. Psalm. LXXI-23.—156. Arpegis. Filials.—157. Elogi d'un vell hostal. Del camp.—158. El somni de la Sulamita.—159. Dijous Sant. Recitació.—160. Elogi de l'Abel. Alfira vegada la música.—161. Vida d'amor. Per les muntanyes.—162. Rural. No ploren, no, —rosa florida.—163. Eglòia. Del nostre camp.—164. Odes d'Horaci. Traducció.—165. Hores de pena. Sara.—166. Rimes heròiques. Flor de liri. Idili.—167. El cantic del poeta Sant Francesc. Ecco il Santo.—168. De l'arpa santa. Acords.—169. Paraulas d'un creient. Fides. Spes. Amor.—170. A la Mare de Deu de l'ermida. Nigra sum, sed formosa.—171. Deliqui místic. Lo lum de la cambra de l'Amat.—172. A una torre vella. Remembrances del temps.—173. La calxa nupcial. Mobles vells.—174. Sonets plurals. Aigua. Senyor.—175. Cap al cim, que amb mots d'un sò.—176. Els bons amics. Horaciana.—177. Tarraco-Tarragona. Germana gran, esteva. Barcinó-Barcelona.—178. Crit del cor. Senyor, Salveume.—179. Llegenda de Sant Cristòfol. Christophorum videas postea tutus eas.—180. Profanació. Crim de patria.—181. La flor de la terra. Cancó.—182. Porpra literaria. Cinc genis.—183. Plany cíclop. Heu paxt.—184. La vida jova.—185. Nadales. III Cants.—186. El castell de Sala d'Heures.—187. Laomedon.—188. Etopia. Figures gregues.—189. Petits cants de Pietat. Primeres espumes.—190. Terra maledita. Vides antem Deus quid multa malitia hominum esset in terra.—191. (Genes. c. VI, c. V).—192. El cot d'oració.—193. Rapsodia idilica.—194. Spec.—195. Els estrens se toquen. Isop.—196. Jaume III de Mallorca.—197. Igualada en 1808. Les monografies històriques.—198. Del agre de la terra. Tot l'any.—199. La Guerra del Món. Visions i Cants.—199. Goigs a la Mare de Deu de M.—198. Poemes de la llar. A la J. B. ma ben amada esposa.—199. Ofrena en l'amor. Estrofes.—200. De la patria qui canta.—201. La ciutat amada. Notes de nit.—202. La visió del Rei en Jaume. La Patria futura.—203. El cant de l'Orfeó. Llohor i Gloria.—204. Alades barcelonines. Barcelona és bella.—205. Barcelona gran.—206. El Jurament. Enigma.—207. Els Sants Joans.—208. Strams a la costa de Llevant.—209. Visió. Etern encantament.—210. El triomf dels pobles.—211. Alsai Llàtzer. Deu, amor.—212. Llibertat.—213. Primera missa. Des de avuy calma's plans.—214. La Jove Catalunya. Improvisació.—215. Los sacres tràmits. Violes.—216. Santa Agnès.—217. Del meu Album. Recull de contes. Santa Agnès restà—en cambra tancada.—218. Senyora... L'enigme és meu e vostre dan.—219. Endolades. Anyorança.—220. Glories de Barcelona. Devallament de la Verge.—221. La Patria als seus nens. Amuse els uns amb els altres. Jesús.—222. Vida maritima. Sonni.—223. Na Elisenda de Moncada. Fides. Patria.—224. La pesta. Libera nos, Domine.—225. Amor barceloní. Lo delit d'om en l'entendre s'assenta.—226. Ausias March.—227. Pitis. Perfums de muntanya.—228. Idili de Santa Creu.—229. El retorn de l'heret. Qui és amat món enllà.—230. Perfums de muntanya.—231. Si jo fos patge. Poema.—232. Sonets a la elegia. Questo d'ignoto amante inno rievò.—233. (Alla sua donna.) G. Leopardi.—234. A la Mare de Deu del Sol del Pont. Electa ut Sol.—235. Prec a Sant Marçal.—236. Pedres caigudes. La clau de volta.—237. L'Ermida de Santa Elena.—238. Patern amor. Misereor super te.—239. La nova Patria. A mon fill.—240. L'amigueta morta. Oh, com toquen les campanes.—241. Sonata. (Del camp). Concentus campi.—242. Purificació.—243. Als herois de l'any vuit.—244. Oració. Els qui ploren.—245. Rims dispersos. La poesia tot just ha començat.—246. És plena de virtuts inconegudes. Maragall.

Aquestes són les composicions rebudes a Secretaria fins al migdia del 15 de març de 1915; no havent entrat en concurs altres composicions per no venir en les condicions fixades en el cartell.

El mantenedor-secretari, Rafel Folch i Capdevila.

EL CANVI

Llures. 24'18
Francs. 94'70
Merca. 103'50
Roma.

ACCIONS

Nord 68'80-95-69'50-20-40-50
Alacant 69'10-20-40-50
Orense 37'75
Pilsa.
Telefons 96'—
Gas — Fi d'Abri —
Interior 4 per 100.
Nord 69'10-30-50-60-75
Alacant 69'15-30-50-60-75
Orense 49'70

GUPONS

EL CANVI

Llures. 24'18
Francs. 94'70
Merca. 103'50
Roma.

ACCIONS

Nord 68'80-95-69'50-20-40-50
Alacant 69'10-20-40-50
Orense 37'75
Pilsa.
Telefons 96'—
Gas — Fi d'Abri —
Interior 4 per 100.
Nord 69'10-30-50-60-75
Alacant 69'15-30-50-60-75
Orense 49'70

FILLS DE F. MAS SARDÀ

BANQUERS

Rambla del Mig, 20, junt a l'Hotel d'Orient.

Banca, Canvi, Valors, Cupons, Pagnem a raó de 20 pessetes el cupó número 23 de les accions Foment d'Obres i Construccions.

Govern civil

De Sant Martí del Vas

AMR estigueren al Govern civil una comissió de regidors de Sant Martí del Vas, queixant-se al senyor Andrade de la conducta d'aquell batlle, que diu els impideix l'expressar-se amb entera llibertat en les sessions municipals.

El governador prometé cridar l'atenció de l'esmentat alcalde.

Demanant una visita

El president de «La Constructora Obre» ha visitat al senyor Andrade preguntant-li que influència per a que en el cas de venir a la nostra ciutat el senyor Dato, aquest visiti el grup de cases barates construïdes per l'entitat que presideix.

Varia

Han visitat al governador civil els alcaldes de Berga i Prat del Llobregat per a parlar-li d'un assumpte relacionat amb el servei d'aigües i demanar de pas consell per a la reforma de les ordenances municipals d'aquelles poblacions.

Els visitants anaven acompanyats del senyor Farguell.

Per a diferents assumptes ha visitat al senyor Andrade el comte de Lavern, don Francisco Rivera i el marquès de Santa Ana.

LA BORSA

La sessió d'ahir al matí al Borí dona de

Nord 69'05. Alacant 69'30

De tres a quatre de la tarda se feren a Llotja els següents canvis:

Interior 4 per 100 A. 77'85-80
Idem B. 77'50
Idem C. 75'80
Idem D. 73'00
Idem E. 60'00
Idem F. 77'25
Amortizable 5 per 100 A. 95'1
Idem B. 94'30
Idem C. 94'20
Idem D. 93'05
Idem E. 90'00
Idem F. 90'00
Exterior 4 per 100 A. 85'50
Idem B. 85'50
Idem C. 85'25
Idem D. 82'40
Idem E. 82'40

Municipi

Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00
Idem 89'91'00

Obligacions

Alacant adherida 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12
Idem 3 per 100 70'12

ACCIONS

Nord 68'80-95-69'50-20-40-50
Alacant 69'10-20-40-50
Orense 37'75
Pilsa.
Telefons 96'—
Gas — Fi d'Abri —
Interior 4 per 100.
Nord 69'10-30-50-60-75
Alacant 69'15-30-50-60-75
Orense 49'70

GUPONS

EL CANVI

Llures. 24'18
Francs. 94'70
Merca. 103'50
Roma.

ACCIONS

Nord 68'80-95-69'50-20-40-50
Alacant 69'10-20-40-50
Orense 37'75
Pilsa.
Telefons 96'—
Gas — Fi d'Abri —
Interior 4 per 100.
Nord 69'10-30-50-60-75
Alacant 69'15-30-50-60-75
Orense 49'70

FILLS DE F. MAS SARDÀ

BANQUERS

Rambla del Mig, 20, junt a l'Hotel d'Orient.

Banca, Canvi, Valors, Cupons, Pagnem a raó de 20 pessetes el cupó número 23 de les accions Foment d'Obres i Construccions.

Els Cafes La Portorriqueña

La Guerra Europea

Un vaixell alemany rendit.—Turquia decreta la movilització de tots els joves de dinou a vint anys.—Els alemanys vulnereu la neutralitat d'Holanda.—A Roma el general Pau és aclamat amb gran entusiasme, victorejant la multitud a França i la causa dels aliats.—Els russos continuen avençant per la regió dels Carpats.—Un comunicat oficial alemany confirma la pèrdua del submarí «U-29».

De Barcelona

La manca de primeres matèries

Una comissió de patrons Blanquards, Estampadors, Tintors i Aprestadors i de l'Associació Gremial de Drogueria i Productes químics, en vista dels temors d'un paro general p.r manca de primeres matèries, després d'actes venen des de l'Associació de l'Industria del Treball Nacional, i Cambra d'Industria, la Federació de Fabricants de filats i teixits de Catalunya, la Lliga de Defensa Industrial i Comercial i el Círcol de l'Unió Mercantil, nomenen un delegat que entrará a formar part de la comissió gestora per a la importació de primeres matèries per a la industria.

Han visitat varies vegades al governador que els oferí tota la seva cooperació i comproment-se de l'urgència del cas a de la greument de les circumstancies, ha tramés al Govern un extens telegrama encaminat a resoldre amb la major urgència el difícil problema de l'importació de les primeres matèries per a la industria.

L'exportació de cotó

Com resultat de les gestions que vé practicant la Cambra de Industria, ha rebut aquesta entitat una comunicació del ministre d'Estat en la qual es manifesta lo següent:

«Rorring Office, 23 de març de 1915.

«Sir Edward Grey saluda a l'Embaixador d'Espanya i amb referencia a la pregunta sobre el funcionament de l'aranjament relatiu al cotó exportat dels Estats Units amb destinacions neutrals, té l'honor d'informar a S. E. que no es posarà cap obstacle als embarcs de cotó cap a Espanya que es pugui provar que estan destinats al consum efectiu de dit país».

Exposició de manufactures

La Cambra de Comerç i Navegació d'aquesta ciutat ha rebut una comunicació sobre l'exposició nacional de manufactures que'l Board of Trades del ministeri de Foment de la Gran Bretanya ha resolt celebrar durant els dies del 10 al 22 de Maig pròxim en el Agricultural Halls de Londres amb el nom de British Industries Fair.

Compendir articles relacionats amb les següents industries:

Jugeteria, Bateria i Articles de Fantasia, Cristalleria, Porcelana i Ceràmica, Ganaderia, Calva opàcia, Relojeria, Joieria (menys les pedres precioses), Articles de Merceria (que inclouen botines, automàtics, agulles de cap, agulles, etc.), Papeteria i objectes d'acer pòri.

Aquesta exposició estarà dedicada exclusivament al comerç, i per tant, l'entrada no serà pública, sinó per invitació del Board of Trades, debent els comerciants espanyols que desitgin visitar-la posar-se en relació directa amb l'oficina d'aquesta, sita a Basinghall Street, nombre 73, a fi d'obindre el corresponent pase.

A l'expressat certamen els fabricants anglesos exhibiran productes que fins ara es fabricaven exclusivament als països baliagierans tancats al comerç.

D'Espanya

(PER TELEFON)

Sobre el bloqueig

«La Epoca» diu, oficiosament, que el comerç dels neutrals per mar es troba desobstat amb les mines de bloqueig que adopten uns bel·ligerants contra altres i per això reben grans danys els neutrals.

Però és just establir la diferencia que hi ha entre el procediment del submarí, que ataca i tira a fons el barco neutral, i el de detenir temporalment un carregament.

El submarí no captura, perquè sense condicions ho li permeten, però això no pot ser una excusa en l'estera del dret, encara que ho sigui en l'ordre militar.

Per això els neutrals han de mirar amb més tranquil·litat la incommunió d'Alamanyà decretada

Diversions públiques

Teatres

Teatre Principal

Avui dissabte, a un quart de deu. Brillant èxit, la comèdia de gran espectacle.

Las píldoras del Diabolo

Nombrós cos de ball italià.—Nou decorat.—Nombrosa orquestra, etc., etc.—Demà tarde i nit, «Las píldoras del Diabolo».—Despatx a comptaduria.—Dilluns tarde, a les cinc, matínee a preus populars. Dos actes i de comèdia i ball.

Gran Teatre del Liceu

Avui quinta d'Abono; a un quart de deu, primera de les cèlebres artistes Elsa Raccanelli, J. Illa, Viglione, Borguense, l'òpera en tres TOSCA.—Demà tarde, única representació de l'òpera LAKMEE, per la cèlebre diva

Maria Barrientos

Nit, última representació de FAUST.

Teatre Tivoli

CIRC EQUESTRE RANZY.—Avui dissabte, a dos quarts de deu de la nit, magnífic programa amb els nous nombres que debutaran ahir amb gran èxit, els germans Méndez, Mlle. Elvira i Les Moreno. Grans ovacions als colomsals

Bowden i Gardey

Es graciosos clowns «Toni-Toni» i «Toni-Gri», «Pipito» i «Señor». «Labrega» i «Coco» i tota la companyia.—Demà diumenge tarde i nit, grandioses funcions, presentant: amb dos

«Bowden i Gardey» i els nous nombres. Molt aviat grans debuts i una colossal atracció.

Teatre de Novitats

Gran Companyia d'òpera i opereta catalana. Direcció PEPE BERGES.—Avui dissabte, nit, a dos quarts de deu. Quarta de la septe primera. Primer, l'entremès d'En Armand Oliveros

LOS HOMBRES!

Segon. ESPECTACLE SENSACIONAL de la Revista de gran espectacle en dos actes i onze quadros, original de senyors Josep M. Jordà i Alexandre Soler, música del mestre Amadeu Vives

Plàstic-Films

Gran cos de ball, primera parella Diego Vincenti i Compas E. de Villeneuve. Decorat nou de Moragas i Alarma, Josep Castella, Soler i Rovira. Sastreteria Gran Gerard, Mercè Servat, Casa Paqueta, Casa Sarrat, Casa Codoch, Chirografia i misc a escena, Alexandre Soler. Instal·lació, maquaria i vapor, casa Fuster. Fabra germans.—Demà diumenge, tarde i nit, quinta i sexta representació de

Plàstic-Films

Totes les nits «Plàstic-Films».—Dilluns, primer matínee: «Moruxa».—Es despatxa a comptaduria.—Pròximament debut de la primera triple lleugera Claretta Panach.

Teatre Nou

Avui dissabte, 10 d'abril. Tardè, a les quatre en punt, sencilla Butaca amb entrada, 30 céntims. Entrada general, 10 céntims. «Hombres», per la seayora a Liuró i senyor Nadal. A les cinc, doble. Butaca amb entrada, 60. Entrada, 20. Primer, «El príncipe bohemio». Segon, «La filla del mar».—Nit, a les nou en punt, sencilla. Entrda, 30 céntims. Cartell monstre i per una sola vegada. Primer, «Moruxa», per les senyores Liuró i Betoré. Segon, l'òpera en tres actes i quatre quadros, «Una orgia en Babilonia». Exhiciat enorm vriat. Triomf complet del cos de ball anglès, espanyol i italià i de la primera ballarina seayora Azollina, procedent de la Scala de Milán. Pret

sentació estupenda. Un lleó viu a escena, la més gran presentació a Barcelona. La presentació superior a la de París.—Tots els dies «Moruxa» i «Una orgia en Babilonia».—Demà diumenge, tarde a dos quarts de deu «Moruxa». A tres quarts de deu, «Una orgia en Babilonia». Nit sencilla, «El príncipe bohemio» i «Una orgia en Babilonia».—Pròxima setmana escausa «Jurga roja» i «Sueño de pierrot».

Gran Teatre Espanyol

Avui dissabte a dos quarts de deu. Primera representació de l'obra de gran èxit en quatre actes

Guzmán el Bueno

per RICARD CALVO i PEPE VICO. Aquesta obra la representen junts per primera vegada tan notables actors. Fixarse en el cartell del diumenge tarde, i per la nit l'obra de gran èxit

El gran Galeotto

Butaca amb entrada, 150. Entrada general, 0'35.

Teatre Còmic

Companyia de vaudeville català. SANTPERE-BOZZO.—Avui dissabte a un quart de deu. Primer, e juguet en un acte, «La cambra del oficial». Segon, el verdader exit del vaudeville en tres actes de costums militars

Maniobres de nit

Tercer, repiss del vaudeville català en un acte, «Pura i Aranda».—Demà diumenge, tarde, a les quatre i nit a un quart de deu, grandioses funcions de èxit. Primer, «La cambra del oficial». Segon, «Maniobres de nit». Tercer, «Pura i Aranda».

Teatre Apol

Avui dissabte a un quart de deu, el famós melodrama en vuit actes i onze quadros, «La alondra y el milano o el muchacho detective».—Demà diumenge tarde i nit, «La alondra y el milano».

Teatre Soriano

Companyia de vaudeville ELENA JORDI. Director ALEXANDRE NOLLA.—Avui dissabte, nit, a dos quarts de deu. Primer, el sainet «La meya seayora». Segon, bojes de plaia, 25 representacions del grandios exit, el vaudeville de fama mundial en tres actes, tradit per J. Moliné

LA PRESIDENTA

Presentació esplèndida, colossal interpretació, el verdader exit teatral de Barcelona.—Demà diumenge tarde i nit d'últimes representacions en dia festiu de «La Presidenta».—Es despatxa a comptaduria.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui dissabte escullit programa de cinematògraf i

5 grans atraccions, 5

«Mimi Fritz» i el seu dansor. «Cardoso», notables balls moderns. «Pupary» amb els seus autòmats, que són el encan dels petits. SWIP DUO, els colossals excentrics ciclistes.

LA VIBRA I LA GERNANA

que formen el millor duet de la actualitat i el CUARTETO TERUEL amb els seus nombres típics i els originals duets cómics.—Aviat

Mari Bruñi

i altres coses.

SALA MERCE

Rambia Estudi, 4, Barcelona. GRAN CINEMATOGRAF. El millor programa de pel·lícules de Barcelona es el de la SALA MERCE. Pel·lícules d'esplèndida fotografia. ASSUMPTE emocionants i suggestius. Cintes emocionants. Arguments de gran rialla

TOTS ELS DIES

ESPLENDIT PROGRAMA

Visiteu també, al voleu passar un rato divertit i de bon humor les

GRUTES MERAVELLOSES

Grans atraccions.—Espectacle original.

E Palau de la Rialla

ALCAZAR

UNIO, 7. — Tots els dies tarde i nit gran troupe de Varietés.

Musica-Hall LA BUENA SOMBRA

Tots els dies tarde i nit GRAN CONCERT CELEBRITATS MUNDIALS ENTRADA LLIURE

Gran Palais Joyoux

Tots els dies a dos quarts de deu i a dos quarts d'onze nit GRANS MATCHS DE BILLAR Entrada lliure

RIBERA I ROVIRA

CORRANDES POPULARS

Exemplars en paper verjurat: 0'30 ptes. Idem, en paper de fil numerats i signats per l'autor: 1'00 pta

De venda: En l'administració d'EL POBLE: CATALA i a la Llibreria «LAVENQ».

Imp. d'EL POBLE: CATALA, Est. 16.

CICLES SANROMA

El més solida i lleugers

Telefon 1445
Balmes 62
BARCELONA

LA MUJER EN SU CASA

REVISTA MENSUAL DE LABORES

ECONOMÍA DOMÉSTICA Y MODAS

ES ÚNICA Y EXCLUSIVA EN ESPAÑA

Declarada útil para que pueda servir de texto en la enseñanza por R. O. de 16 de Febrero de 1905.

PÍDANSE PROSPECTOS A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIÈRE, Núñez de Balboa, núm. 21.—MADRID

DINER en 2.ª hipoteca i sobre valor dels drets i portos anyal, a la tenen propietaria, industrial i comerciant des d'1 pte per tot el mes.

DINER en 2.ª hipoteca, us de fructe, o de fadivides i sobre gares, piano, camatges tota garada que convenga. Rambla Santa Mónica, 4, en trase.

DIVORCIS ABSOLUTS

Se tramiten en play breu, sens anticipació de quantitat alguna. Solament se cobren honoraris a la entrega de la documentació despatxada.

Oficines: Rambla de les Flors, 26, pral, Barcelona, de 11 a 1 i de 5 a 7.

MÁQUINA D'ESCRIBURE

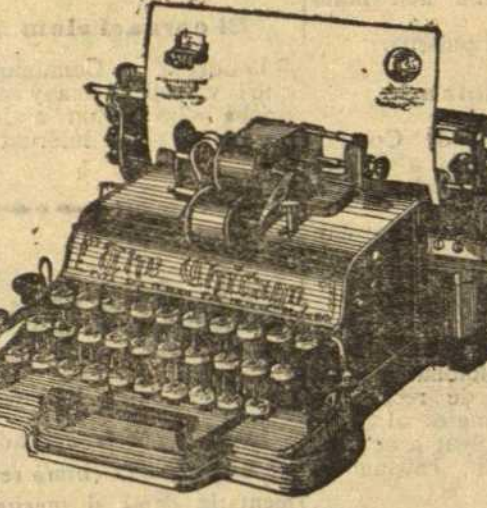
«The Chicago»

Propia per a despatx 15 pesetes mensual i una petita entrega i l'acte.

24 meses de play. Al comptat gran rebata.

ANTONI ALTISENT BARCELONA

Portaferrissa, 22 pral. Apartat 287

TERRENOS Per vendre. Hi han 800 mil pams edificables i viables, a les Cort, Gracia, Sant Martí i A. xample. Rta. D. Josep Quiruga, Salmerón, núm. 15. — Barcelona.

SENYORA Soler, per calstra quillera, o alr espi analóg, Referéncies inmillorables. Dirigeu an aquesta Administració.

Agendas Bailly-Baillière para 1915

Agenda de Butete CONTIENE Diario en blanco para anotaciones de ingresos y gastos, con importantes datos, muy necesarios en oficinas de Bancos, Comercio, particular, etc. Cuatro ediciones económicas. Madrid: 1, 1,50, 2 y 3 pesetas. Provincias, 0,50 más.	MEMORANDUM DE LA Cuenta diaria CONTIENE Secciones especiales para anotar: vienes, gastos útiles, gastos e ingresos diarios, y cuanto se necesita para llevar ordenados y sin temor a que se olviden los múltiples asuntos en que se desarrolla la vida moderna. PRECIOS Madrid: 2, 2,50, 3 y 4 pesetas. Provincias, 0,50 más.	Agenda de Cuilnaria LIBRO DE LA COCINA que contiene 365 minutos y más de 700 recetas. Explicación de los guis en los menús diarios. Agenda para anotar el día los gastos de cocina. PRECIOS En Madrid, 2 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	Agenda de Bolsillo PARA uso de Particulares. Precioso libro de notas, dividido por días, con interesantes datos sobre Correos, Telégrafos, Telefonos, tranvías, carruajes, etc. Encuadrado en tela, con bolsillo interior y porta-lápiz. PRECIOS EN MADRID De dos días en plana... 1,50 pta. De un día en plana... 1,00 pta. De un día en plana... 2,00 pta. De un día en plana... 2,50 pta. De un día en plana... 3,00 pta. Provincias, 0,50 más.	AGENDA Médico-quirúrgica de bolsillo ó Memorandum terapéutico, Farmulario moderno y diario de visita. CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones particulares.—Hojas para los traslados del pulso y temperatura.—Memorandum de terapéutica médico-quirúrgica y obstétrica.—Farmulario.—Venenos y contravenenos.—Señales útiles a médicos, farmacéuticos y veterinarios, etc. PRECIOS Madrid... 2,50 pta. De un día en plana... 2,00 pta. De un día en plana... 2,50 pta. De un día en plana... 3,00 pta. Provincias, 0,50 más.
--	--	--	---	--

Pedidos: CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIÈRE, Núñez de Balboa, 21, y Plaza de Santa Ana, 11.—MADRID

Y en todas las Librerías, Papelerías y Objetos de Escritorio.

L'AVENÇ

IMPRESA LIBRERIA

Esqueles mortuories

ES REBBEN

A l'Administració fins a les deu de la nit

A l'impremta fins a les tres de la matí

Preus i tamany, segons catàlegs

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb tetxa 8 del passat juliol, el nou régim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE 1.º SUCURSAL, SANTA BÀRBARA, 13	TELEFON 1895	DISTRICTE 5.º SU'URSAL, SANT PAU, 72	TELEFON 1917	DISTRICTE 8.º ESTAFETA, SARAGOÇA, 119 BIS	TELEFON 7809
" 1.º ESTAFETA, WAD-RAS, 236	" 8238	" 6.º " ARIBAU, 17	" 2490	" 9.º SUCURSAL, SANT ANDREU, 201	" 8285
" 2.º SUCURSAL, ALTA SANT P. RE, 78	" 1767	" 7.º " CANONGE PIBERNAT	" 6104	" 9.º ESTAFETA, MAIOR, 27 (HORTA)	" 8099
" 3.º " PALLA, 8	" 949	" 7.º ESTAFETA, BLAY, 56	" 3400	" 10.º SUCURSAL, CLOT, 59	" 8234
" 4.º " LAURIA, 49	" 2643	" 8.º SUCURSAL, TORRENT DE L'OLL, 133	" 7757		

En tots els preelacionats locals, serà el servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, sigui personal o telefonicament els avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllol del nou régim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subansada qualsevol deficiència. —NOTA: 1.º Tot ciutadà te dret mitjançant certificat de pobresa estés pel senyor arcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficència Municipal, completament de franc.—2.º Així mateix pot obter per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataud blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pesetes els pàrvuls i 25 pesetes els adults.